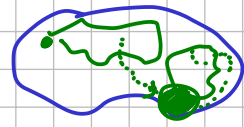
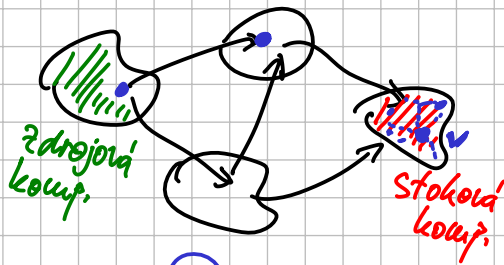

Silná souvislost

Graf komponent $\mathcal{C}(G)$

- vrcholy jsou komponenty
- ① je to DAG
- ② \exists aspoň 1 zdrojová a aspoň 1 stoková } komp.
- ③ Je-li C stoková a $v \in V(C)$, pak $\text{DFS}(v)$ navštívil právě C .
- ④ Pokud spustíme opakovaně DFS, pak vrchol s max. outem leží ve zdrojové komponentě.
- ⑤ $GT := (V(G), \{vu \mid uv \in E(G)\})$
 G je DAG $\Leftrightarrow GT$ je DAG
 G a GT mají stejné ekv. třídy \Leftrightarrow
 $\text{zdroj} \xleftarrow{GT} \text{stok}$
 $\mathcal{C}(GT) \cong \mathcal{C}(G)^T$
 zdrojová komp. \Leftrightarrow stoková komp.

- ⑥ Najdeme v ve zdrojové komp. v GT
 $\hookrightarrow v$ je ve stokové komp. v G
- ⑦ Odebíráme stokovou komp. a opakujeme...
 \rightarrow korektivní, ale pomalé...
- ⑧ Procházíme vrcholy v pořadí klesajících outů v GT , pokud ještě nemají přiřazenou komponentu, spustíme z nich DFS v G a označíme komponenty.

↓ funguje díky

Lemma: Pokud C_1, C_2 jsou komponenty t.j. $C_1 C_2 \in E(\mathcal{C}(H))$, pak:

$$\max_{u \in C_1} \text{out}(u) > \max_{v \in C_2} \text{out}(v).$$

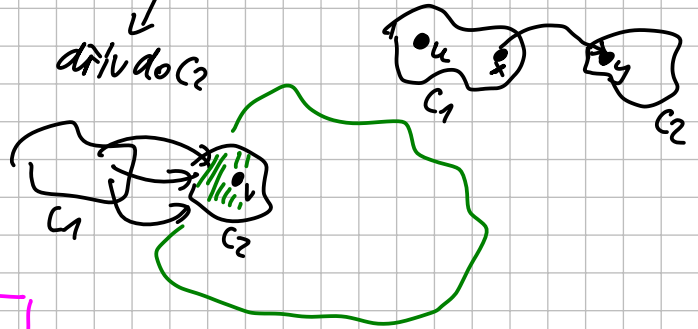
v DFS na H

použijeme na $H = GT$

De: Případy \rightarrow

DFS vsoupí do C_1 před C_2

dříve do C_2

Algoritmus:

1. Sestrojíme GT . $O(n^2)$
2. $Z \leftarrow$ prázdný zdsobník.
3. Opakovaně DFS v GT , při opuštění vrcholu přidáme do Z . $O(n^2)$
4. $\forall v \text{ komp}(v) \leftarrow \emptyset$ $] O(n)$
5. Postupně odebíráme vrcholy ze Z , pro vrchol v :
6. Pokud $\text{komp}(v) = \emptyset$: $O(n)$
7. Spustíme DFS v G z vrcholu v , chodíme jen do vrcholů s $\text{komp} = \emptyset$ a nastavujeme $\text{komp} \leftarrow v$.

$O(n^2)$

Věta:

Algoritmus najde komponenty silné souvislosti v čase a prostoru $\Theta(n^2)$.

Nejkratší cesty

orientovaný graf $G=(V,E)$ s délkami hran: $l: E \rightarrow \mathbb{R}^+$

\rightarrow délka uv -cesty $P: l(P) := \sum_{e \in P} l(e)$.

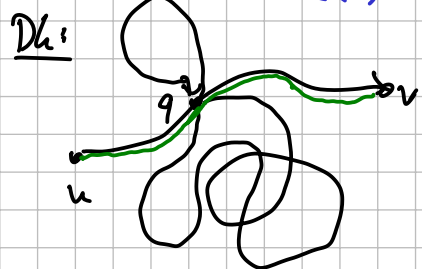
Cesta z u do v

nebo sledu

vzdálenost $d(u,v) := \min \{ l(P) \mid P \text{ je } uv\text{-cesta} \}$
 může být ∞ , pokud \nexists cesta

Lemma: Pokud S je uv -střed,
pak $\exists P$ uv -cesta
t.č. $l(P) < l(S)$.

teď platí
 $d(u,v) = \min\{l(S) \mid S \text{ je } uv\text{-střed}\}$

Δ nerovnost: $\forall u,v,w$
 $d(u,v) \leq d(u,w) + d(w,v)$

zdporné hrany!

$l = -1$

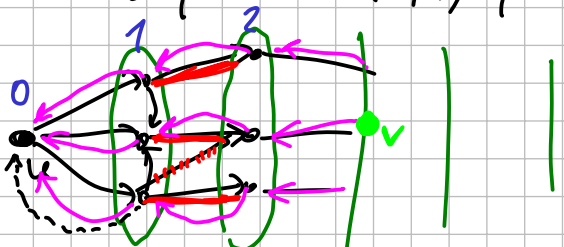
opatrný
kompromis:
zakážeme
zdporné
cykly

$d(a,d) = -3$
 $d(a,x) = -3$
 $d(x,d) = -3$

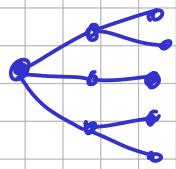
$-3 \neq (-3) + (-3)$
 -6
nejkratší stred
neexistuje,
nejkr. cesta je křídlo ∞

$l = 1$ Chceme-li spočítat $d(u,v)$, spustíme BFS(u).

úrovně \approx vzdálenosti od u

\rightarrow vrcholům přiřadíme
čísla ústev
 $\hookrightarrow d(u, -)$
 \rightarrow předchůdci $p(v)$
 \hookrightarrow rekonstrukce
cesty
v čase $\Theta(n+m)$

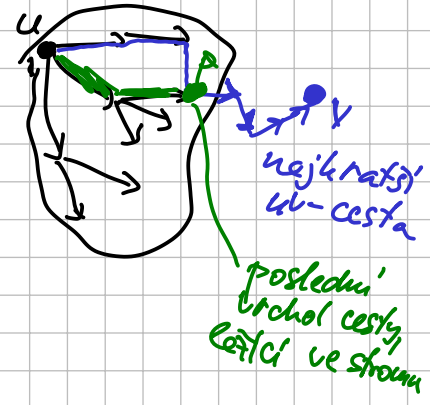
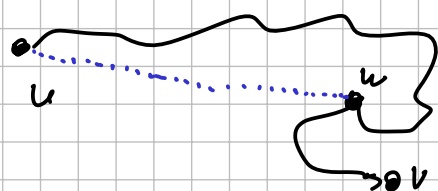
Def. Strom nejkratších cest

- strom na V (resp. dosažit. části)
- podgraf G
- orientovaný od kořene, kterým je u
- $\forall v \in V$ cesta ve stromu z u do v je jednou z nejkratších uv -cest v G

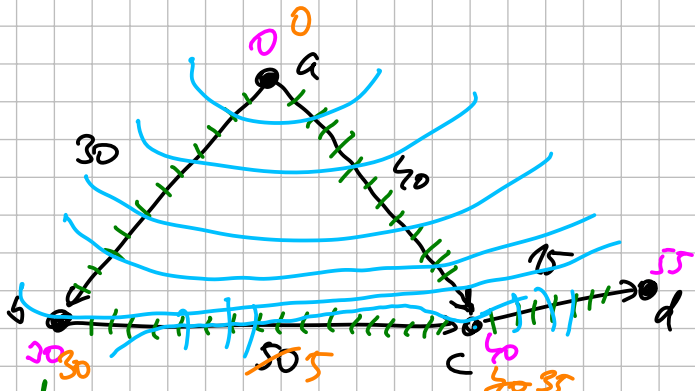
kompaktní
reprezentace
nejkr. cest
z u kamkoliv

Lemma:
Strom nejkr. cest
existuje i v ohodnocených
grafech.

Prefix nejkr. cesty
je zase nejkr. cesta

$l(e)$ jsou přirozená čísla

hrany podrozdělíme na jednotkové
a pak BFS

↳ nový graf $O(m \cdot L)$ hran!
↑
max. délka

"budíky" pro vrcholy

- kdy se vlna poprvé dostane
do vrcholu

- spíše, než ads probudí všechny budíky

↳ podle potřeby
(př.) nastavit další budíky

↓
Dijkstra alg.